

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112200131
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2012:8112200131.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: V.. N. Y. - STAKU - Prešov, Prešov, Bardejovská 42, IČO: 106 694 69, právne zastúpeného JUDr. Františkom Komkom, advokátom so sídlom Prešov, Hlavná 27, proti žalovanému: Slovenská republika - zastúpená Úradom geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, Bratislava 212, Chlumeckého 2, P.O.Box 57, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci takto

rozhodol:

z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 143.608,39 EUR spolu s 9%-tným ročným úrokom z omeškania od 1.12.2010 do zaplatenia,

v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobou súdu doručenou dňa 3.1.2012 navrhol žalobca uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 278.828,92 EUR spolu s 9%-tným ročným úrokom z omeškania od 1.12.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Podaním súdu doručeným dňa 12.11.2012 žalobca, podľa obsahu podania, zobral žalobu späť v časti nad sumu 129.220,53 EUR spolu s 9%-tným ročným úrokom z omeškania od 1.12.2010 do zaplatenia.

V rámci žaloby žalobca poukázal na to, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu Úradu geodézie, kartografie a katastra SR vznikla žalobcovi škodu na tom základe, že napriek predbežnému opatreniu, na základe ktorého bola spoločnosti ELSTAR, s.r.o. ako dlžníkovi žalobcu uložená povinnosť zákazu nakladať s jeho majetkom (rodinným domom), ktoré bolo doručené aj žalobcovi, ktorý aj napriek tomu následne povolil vklad vlastníckeho práva v prospech tretej osoby, ktorá následne nehnuteľnosť previedol na ďalší subjekt a následne tento majetok v rámci exekúcie vydražila ďalšia osoba, pričom výťažok z exekúcie bol v sume 278.828,92 EUR.

Žalovaný k výzve žalobcu na náhradu škody, ktorá mu bola doručená dňa 26.5.2010 reagoval podaním zo dňa 4.11.2010 v rámci ktorého vzniesol námietku premlčania a taktiež poukázal na to, že na predmetnú vec je potrebné aplikovať zákon č. 58/1969 Zb. v platnom znení a v súvislosti s premlčaním, konkrétne § 22 tohto zákona, pričom návrh na vklad č. V 1166/98 bol povolený dňa 7.5.1997 a týmto

dňom nadobudol aj právoplatnosť, pričom od tohto obdobia už uplynula lehota 13 rokov, čo ma za následok premlčania práva.

V rámci vyjadrenia k žalobe žalovaný poukázal na to, že na prejednávanej vec je potrebné aplikovať zákon č. 58/1969 Zb. v platnom znení, keďže žalobca odvíja jeho nesprávny úradný postup na základe vkladu vlastníckeho práva, ktorý bol povolený dňa 7.5.1997, kedy bol účinný práve tento zákon. Žalovaný citoval ustanovenie § 22 tohto zákona, z ktorého vyplýva, že pri uplatnení práva na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom platí trojročná subjektívna premlčacia lehota a zákon neopravuje plynutie objektívnej premlčacej lehoty. Preto je na mieste aplikácia § 20 citovaného zákona, z ktorého vyplýva, že na právne vzťahy, ktoré nie sú upravené v tomto zákone sa použije Občiansky zákonník. V danom prípade ustanovenie § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to trojročná objektívna lehota, ktorá začína plynúť odo dňa keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Z týchto dôvodov je preto nárok žalobcu premlčaný. Žalovaný ďalej poukázal na to, že nevyhnutným predpokladom pre uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie vzťahu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Uviedol, že nesprávny úradný postup musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody a nestačí iba ak ide o sprostredkovanú príčinu škody. Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona len vo vzťahu k takej škode, ktorá bola priamo a nesprostredkovanou spôsobená práve (iba) týmto nesprávnym úradným postupom. Žalovaný ďalej poukázal na to, že práve spoločnosť ELSTAR, s.r.o. ako predávajúca bola práve tou, ktorá porušila, resp. nerešpektovala predbežné opatrenie a spôsobila tak žalobcovi škodu, pričom konanie správneho orgánu nemožno považovať za priamu, bezprostrednú a nesprostredkovanú príčinu škody.

Žalobca V. N. Y. v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že spoločnosti ELSTAR, s.r.o. bola predbežným opatrením uložená povinnosť zákazu nakladať s nehnuteľnosťou a aj keď tento zákaz existoval, v čase trvania predbežného opatrenia, kataster previedol majetok na V. D. a práve v dôsledku tohto konania mu vznikla bezprostredne škoda. O tejto skutočnosti sa dozvedel od svojho právneho zástupcu JUDr. Komku niekedy v marci roku 2010, ktorý sa to dozvedel z obsahu pripojeného spisu, pričom o tom existuje aj úradný záznam. Žalobca sa nevedel vyjadriť, či mu bolo doručené predmetné predbežné opatrenie.

V rámci výpovede zo dňa 29.9.2005 realizovanej v rámci konania sp. zn. 12C/108/2002 (č.l. 151-152) žalobca, okrem iného uviedol, že rozhodnutím tunajšieho súdu zo dňa 22.11.1996 pod sp. zn. 18Ncb/7/1996 bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým sa zakázalo scudziť rodinný dom, teda predmet sporu, pričom predbežné opatrenie bolo účinné a kataster nejakým svojím interným predpisom zrušil plombu na uvedenom liste vlastníctva.

Žalobca k tomu v tejto veci uviedol, že to čo vyjadril bol iba jeho subjektívny názor a on nevie aké sú predpisy katastra, resp. ako sa to rieši.

Zo spisu tunajšieho sp. zn. 12C/108/2002 vyplýva, že žalobca podal dňa 21.3.2002 žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 24.4.1997 medzi účastníkmi ELSTAR, s.r.o. ako predávajúcim a V. S. D. ako kupujúcim, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom v Prešove, odbor katastrálny dňa 7.5.1997 pod č. D. XXXX/XX. Z odôvodnenia tejto žaloby vyplýva, že predmetná zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom, v snahe obísť zákon, keďže spoločnosti ELSTAR, s.r.o. bolo veľmi známe, že voči nej bolo uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 22.11.1996 pod sp. zn. 18Ncb/7/1996-28 vydané predbežné opatrenie, ktorým sa jej zakazuje scudziť rodinný dom na ul. Š. Č.. XXX, zapísanej na W. Č.. XXXX, Y. Ú.. G., G.. Č.. XXX, C. XXXX.

Podľa § 22 zákona č. 58/1969 v platnom znení, právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia. Najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Ak je potrebné nárok predbežne prerokovať na ústrednom orgáne (§ 9 ods. 1), premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov, neplynie.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že na základe predbežného opatrenia vydaného vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 18Ncb 7/1996 zo dňa 22.11.1996 súd zakázal spoločnosti ELSTAR, s.r.o., Prešov scudziť rodinný dom nachádzajúci sa v Prešove na ul. Š. Č. XXX. Z predmetného pripojeného spisu taktiež vyplýva, že Správe katastra Prešov bolo toto uznesenie doručené dňa 2.12.1996. Zároveň medzi účastníkmi nebolo sporné, že na základe vkladového konania č. D. XXXX/XXXX bol dňa 7.5.1997 povolený vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy, ktorou spoločnosť ELSTAR, s.r.o. ako predávajúci odpredala predmetný rodinný dom V. S. D. ako kupujúcemu. Žalobca v rámci podanej žaloby namietal nesprávny úradný postup žalovaného vyplývajúci zo skutočnosti, že žalovaný napriek tomu, že mu bolo doručené predbežné opatrenie súdu o zákaze scudzenia predmetnej nehnuteľnosti, povolil vklad vlastníckeho práva v prospech tretej osoby, čím bola žalobcovi spôsobená škoda v žalovanej sume.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania, preto sa súd prvotne zaoberal práve touto námietkou, hlavne s ohľadom na začiatok plynutia trojročnej subjektívnej lehoty vyplývajúcej z ustanovenia § 22 ods. 1 cit. zákona. V rámci žaloby žalobca poukázal na to, že o skutočnosti, že predbežné opatrenie bolo hodnoverne doručené žalovanému sa dozvedel až pri štúdiu spisu sp. zn. 12C/108/2012 dňa 10.3.2012, o čom má svedčať aj úradný záznam v tomto spise. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že spis tunajšieho súdu sp. zn. 18Ncb 7/1996 bol pripojený už na základe referátu zo dňa 4.4.2002, avšak pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby táto skutočnosť nie je právne podstatná, pretože podstatné je to, kedy sa žalobca dozvedel o škode, ktorá mu mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, a nie kedy sa žalobca mal dozvedieť o tom, kedy bolo predbežné opatrenie doručené žalovanému.

Z ustanovenia cit. § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 vyplýva, že právo na náhradu škody sa podľa tohto zákona premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že minimálne zo žaloby za dňa 20.3.2002 (súdu podanej dňa 21.3.2002), sp. zn. 12C/108/2002 je úplne zrejmé, že žalobcovi vznikla škoda tým, že došlo k prevodu nehnuteľnosti patriacej spoločnosti ELSTAR, s.r.o. na tretiu osobu a minimálne od tohto dátumu je potrebné počítvať subjektívnu premlčaciu lehotu, pričom keďže žaloba v tejto veci bola podaná až dňa 3.1.2012, nárok žalobcu je na základe vyššie cit. zákonného ustanovenia premlčaný, pretože nebol na súde uplatnený v trojročnej subjektívnej lehote. Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že pri premlčaní práva na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu nie je upravená objektívna premlčacia lehota, preto súd pri rozhodnutí vychádzal zo skutočnosti, že už uplynula subjektívna premlčacia lehota, ktorá začala plynúť minimálne dňa 20.3.2002, kedy bola vypracovaná žaloba vo veci sp. zn. 12C/108/2002 a uplynula 20.3.2005, preto súd žalobu zamietol a z hľadiska hospodárnosti konania sa už v rámci odôvodnenia rozhodnutia nezaoberal ďalšími tvrdeniami účastníkov.

Súd taktiež poukazuje na to, žalobca sa v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/108/2002 dňa 29.9.2005 vyjadril, že má vedomosť o tom, že kataster napriek doručenému uzneseniu o vydaní predbežného opatrenia „nejakým svojím interným predpisom zrušil plombu na uvedenom liste vlastníctva“. Z tohto vyjadrenia, podľa názoru súdu, vyplýva, že žalobca v čase tohto svojho výsluchu mal naďalej vedomosť o tom, že správe katastra bolo doručené predmetné predbežné opatrenie, ako aj to, že mu v dôsledku predaja nehnuteľnosti vznikla škoda, pričom v rámci výsluchu v tejto prejednávanej veci sa, podľa názoru súdu, snažil iba účelovo zneprehľadniť túto skutočnosť svojím vyjadrením, že sa jednalo iba o nejaký jeho subjektívny názor s tým, že on vôbec nemá vedomosť ako sa riešia tieto otázky.

Podľa § 96 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo

ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním súdu doručeným dňa 12.11.2012 už žalobca žiadal priznať istinu iba vo výške 129.229,53 EUR spolu s 9%-tným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 1.12.2010 do zaplatenia. Z obsahu tohto podania je zrejmé, že žalobu v časti o zaplatenie 143.608,39 EUR spolu s 9%-tným ročným úrokom z omeškania od 1.12.2010 do zaplatenia zobral späť, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., veta prvá, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, preto súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.